

Aşağıda bağlantısını vereceğim çok kısa video bugünlerde bana çok huzur veriyor ve artık ("erken ölüm" olmaması kaydıyla) cenazelerde hüzünlenmiyor bilakis şükrediyorum.

Bugün de **Selma Soysal** Hocamızın Taşkışla daki töreninde duygulu anlar yaşadık.

Kardeşi Mümtaz Beye:

"hocamız sizin kitabınızı yazacaktı?" diye sorduğumda aldığım cevap "artık ben onunkini yazacağım" oldu...

Selma Soysal (evet, **Mümtaz Soysal** in kız kardeşi) Hocamızın Yüksek Mastematik I ve II dersinin "kazık"lığından sonra Kabakçioğlu Hocamızın rahat, sevecen ve sevdiren, Selma Hocamızın aksine, konunun teknik detayından çok felsefesine ve tarihine eğilen, bu hususlarda **Gauss** dan

uzun uzun bahseden, dersin ortasında Almanya hatırlarını anlatarak bizi mest eden o babacan, **BİLGE** hali seneler sonra bile hala gözlerimin önündedir. Almanyadan ithal, Sirkeci - Cağaloğlu kırtasiyecilerinden satın aldığımız **Aristo** hesap cetvelinin nasıl kullanılacağını ilk Okyay Hocamızdan öğrenmiş, ve esas o zaman gerçekten anlamışım logaritma çarpmayı nasılda, toplama yaparak hallediyor. Şu an bile Okyay Hocanın o Aristonun iç içe geçmiş sürgülerini nasıl kaydırarak çarpma yapmayı bize öğrettiğini görebiliyorum.

Bir sene sonra geride bıraktığım mühendis sınıf arkadaşlarımı ziyaretlerine geldiğimde onların artık **Facit** makinaları kullandıklarını, Taşkışlanın Mimarlık girişine de bir **IBM** Bilgisayarının monte edildiğini görmüştüm. Benzer zamanlarda ODTÜ de **Oktay Sinanoğlu** Fizik Bölümünün zemin katında bir inşaat mühendisi hocası tarafından (Mustafa Akgül den isim rica edebiliriz?) işletilen IBM main frame bilgisayarında **Quantum Kimyası** hesaplamaları yapmak için elinde deste deste IBM kartları ile görünüyordu:

Bu arada Selma Soysal Hocamıza haksızlık yapmayalım: O zamanlar kendisi henüz çiçeği burnunda, dinamik ve çok çalışkan, idealist bir Doçent ti, elbette konunun en ince teknik detaylarına ehemmiyet verecekti. Benim için **Selma Soysal Hoca = Taylor Serileri** dir..

O zamanın Türkiyesini anlatmak çok zor, şu an bana sanki bir başka evrende yaşamışım gibi geliyor. İTÜ de Türkiyenin 4 bir tarafından gelen o senenin en başarılı öğrencileri aniden içine düştükleri İstanbul güzeli

karşısında yöresel topluluklar kurar dayanışma içinde olurlardı. İstanbullular bile kendi aralarında Galatasaraylılar, Pertevniyalılar, Saint Joseph liler vb guruplar halindeydiler. Karadeniz gurubumuzun ağbilerinden bizden bir sınıf ilerimizdeki Harun Karadeniz Selma Hoca nın finalinden önce bize "*Mutlaka Taylor sorar*" tüyosunu vermişti... Nitekim yıllar sonra anladım ki "*meğerse her şey Taylor Serileriymiş...*".

Okyay Hocamız Taşkışlaya Almanyadan getirdiği eski, dökülen bir kurbağa **VosVos** ile gelir giderdi. O zamanların İstanbulunda özel arabası olan pek az insan vardı, Selma Hanım da Parisde bir sene misafir araştırmacı olarak çalıştıktan sonra yurda *Pequot 404* ile dönmüştü. Aynı seneler **Altan Erbulak**, benzer bir VosVos ile uzun bir Anadolu gezisine çıkmış ve Milliyet de onun karikatüre tefrikalarını takip etmiştik. Bir de 3 kağıtçı **gözlüklü Sami** yi merakla hiç kaçırmazdık. **Çetin Altan** ın yazılarının amfinin arka sıralarında okunduğunu duyardım ama benim kafam basmazdı siyaset işlerine, hala da basmıyor ya.

Yine aynı sene **Harun Karadeniz**, Fizik Hocamız **Ali Sümer** in derslerinin inşaat mühendisleri için gereğinden fazla kazıklığına karşı baş kaldırmış ve öğrencileri örgütlemişti. Daha sonra (Yıldız) Özel Mühendislik okullarına karşı meşhur **İstanbuldan Ankaraya Yürüyüş** ünün de başında rahmetli hemşehrim Harun Karadeniz vardı. **Samsun dan Ankaraya Yürüyüş** daha sonraki senelerde gerçekleşecektir. Dikkatinizi çekerim, zaman henüz 68 değil. Kıbrıs olayı ateşli ama henüz 4. Filo ufukda görünmemiş, **Yüksek Kaldırım** badanalanmamış.

Bölgecilik yaptığım sanılmasın sakın, ben **Giresun** doğup büyümeyim, **Harun Karadeniz** Alucra lı, **Ara Güler**, **Rahşan Ecevit** ve **Aziz Nesin'** in babası **Şebin Karahisarlı**. Şebin Karahisar neden Giresuna bağlı bir kasabadır hala çözmüş değilim. **Rahşan Ecevit** bile bu düğümü çözememiştir. Diyeceğim, ben şahsen Giresun la Şebin Karahisar arasında hiç bir yönde (sosyo, ekonomik, politik, coğrafik) bir ilişki göremiyorum, aralarında dağlar (kadar fark), ve çok güzel yaylalarımız var:

Tamdere, Kümbet, Bektaş, Karagöl. Ben her sene giderim, hepinizi de beklerim.

Salvatore **Adamo** o kış İstanbula gelmiş ve “*Tombe la neige*” i Türkçe söylemişti: “**Her yerde kar var, kalbim senin bu gece**”.

Gerçekten de o yılbaşı gecesi çok kar yağmıştı. **Fecri Ebcioğlu** çok popüler olmuştu. **Zeki Müren** en güzel zamanlarını yaşıyor, **Ajda** henüz **Yeşilçam** ın 3. sınıf filmlerinde oynuyordu. Bizim bir odalı evimiz Gümüşsuyunda Askeri Hastanenin hemen karşısındaki sokakta, New York dan yeni dönmüş **Engin Cezzar** la **Gülriiz Sururi** yakınımızda otururdu, (şu an bu mekan Aydın la Betül e emanet...). **The Sound of Music** ve **West Side Story** filmlerini 70 mmlik çekildiklerinden **Emek Sineması** nın sahnesinin ön cephesine gerilmiş büyük perdede o seneler seyretmiştik. Bilet bulmak zordu, perdenin dibinden seyredebilmişim. Zevkle ızdırıp ne zaman yan yana durur derlerse, işde budur! **Catherine Deneuve, Alan Delon** ve **Belmondo** filmlerini de hep o **emektar Emek** de gördük. **Nathalie Wood** a hepimiz aşık olduk. **Fantasia** filmi yine Emek de seyretmiş ve klasik müzik dinlemeye onunla başlamıştık. Bu filmin ardından Beyrutlu bir İTÜ Elektrik öğrencisinin pikapını ve **5. Senfoni** plağını bir haftalığına gasp etmişim...

Ali Sümer Hocamızı en son Zincirli Kuyu da **Cahit Arf** Hocamızın defninde görmüştüm, Ataköy de oturduğunu söylemişti.

Benim hayatta en korktuğum şey “**pişmanlık**” tır.
Ajda nın da bu isimli bir şarkısı vardır:

*acımadan geçer yıllar
zamanla yalnızlık başlar
yola çıkar pişmanlıklar*

.....

İTÜ Taşkıışladaki anma toplantısında istedim ben de konuşayım Mümtaz

Hoca ardından ama bana sıra gelmedi. Betül Tanbay da beni iteklemedi. Şans verilseydi konuşmamda Selma Hocanın matematiğe olan tutkusunu, "uçuk" luğunu, bu uğurda kocasının bile ardından izmir e gitmediğini, mühendislik öğrencilerine matematik öğretirken matematikden ödün vermediğini, "*bunlar ne zaman bizim işimize yarayacak*" sözlerine aldırmadığını anlattıktan sonra kendisiyle olan şu anımı da paylaşacaktım: 2 senelik mühendislik eğitiminden sonra gördüm ki (zaten Karadeniz liyim) benden mühendis-mütahit no-lamaz. TÜBİTAK bursu danışmanım Fikret Kortel "*sen ODTÜ ye git, orda Cahit Arf var, Feza Gürsey de geliyor*" deyince ben kararımı vermiştim. Kendilerinden referans mektubu istediğim İlhan Kayan gibi mühendislik hocalarım "*delirdinmi, (manyakmısın), İTÜ bırakırmı, Fizik okumak istiyorsan bizden mezun olduktan sonra Çekmedede ki Nükleer Enstitüde devam edersin*" diyerek, ne de olsa ben gibi inek bir öğrenciyi kaybetmek istemezken, Selma Hanım sorgusuz sualsiz bana referans mektubu yazmıştı. Derslerinde zaten gördüm onun matematiğe olan tutkusunu, aşkını, saygısını, benim o zor günlerimde referans yazma hususunda takındığı kesin tavrı bana güç vermiş ve doğru yolda olduğumun teminatı olmuştur.

Toprağı bol olsun, ışıklar içinde yatsın.
y.a.

hepimiz öleceğiz, ama aslında çok şanslıyız...

işde o video:

<http://www.youtube.com/watch?v=AN0deAv3Ykl>

.....

Kime: turkmath@listweb.bilkent.edu.tr

Konu: [Turkmath:7929] Vefat Duyurusu

İstanbul Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi
Matematik Bölümü Emekli Öğretim Üyesi,
Ülkemizin İlk Kadın Matematik Profesörü

Prof.Dr.Selma SOYSAL'ı

8 Ekim 2011 Cumartesi günü kaybetmiş bulunuyoruz.
Cenazesi 10 Ekim 2011 Pazartesi günü saat 10.30'da
İTÜ Taşkışla binasında yapılacak olan törenden sonra
Şişli Camii'nde kılınacak öğle namazını müteakip
Zincirlikuyu Mezarlığı'nda toprağa verilecektir.

Merhume'ye Allah'tan rahmet, ailesine, yakınlarına ve Matematik
camiasına başsağlığı dileriz.

Prof.Dr. Uğur Dursun
İTÜ Matematik Bölüm Başkanı

1964 girişli biz itü inşaat öğrencileri

o zamanlar doçent olan, Parisden yeni dönmüş
Selma Soysal hocamızdan Yüksek Matematik I & II derslerini Taşkışla
111 Nolu Anfide almıştık.

Yarın O nu aynı binadan sonsuzluğa yolcu edeceğiz.

Cahit Arf dan doktorasını almış, heyecan doluydu, ders anlatırken bile
aklında araştırma konusunun olduğu seziliyordu, çünkü "*uçuk*" tu. Lise
matematiğinden çok farklı bir durumla karşı karşıyaydık, çoklarımız
kaybolmuştuk. Daha ilk haftamızda Dedekind kutulamalarını anlatıyor
ama biz hiç bir şey anlamıyorduk. İnşaat mühendisleri için gerçel
sayıların inşaasına ne gerek vardı?... Ardından matrislere başlamıştık.
Daha sonra Taylor Serilerini yaptık.

O zamanların Türkiyesi çok değişti. Anadoludan gelenlerimiz İstanbul
gibi bambaşka bir dünyada kendi hemşehrilerine daha bir yakın
dururduk. Hatırlıyorum bir ileri sınıfımızdan Alucra lı Harun Karadeniz
bizim takıma "*Selma Hoca finalde mutlaka Taylor sorar*" demiş ve doğru
çıkmişti...

Selma Hocayı son gördüğümde bana iki şey söylemişti:

- *Ben matematik uğruna gül gibi kocamdan oldum, ardından (İzmir'e)
gitmedim.*

- *Kardeşim Mümtaz ın kitabını yazacağım.*

Nur içinde yatsınlar. Unutulmayacaklar!

y.a.